

BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

www.albaref.hu

2015. december • XXI. évfolyam 6. szám

Térj vissza, Európa!

„Térjetelek meg hozzám, így szól a Seregek Ura, és én is hozzátok térek!” (Zakariás 1,3)

A szívünk mélyén érezzük, ez a Karácsony más. A fények ragyognak, az ajándékok sorakoznak, s még mindig sokaknak jutnak finom falatok az asztalukra. De valami összetört. A sebezhetetlenségünk, a legyőzhetetlenségünk mítosza odaveszett. Jönnek emberek, és új rendet, új szokásokat követelnek. S Európa enged, újra enged...

Miért? Miért léphetnek fel ilyen határozottan mások, s mi miért hátrálunk ilyen szánelmasan? – Mert minden a bizalmon múlik! Azon, hogy miben, kiben hiszünk! Minden cselekedetünket, minden megnyilvánulásunkat ez határozza meg. Ha a pénzben hiszel, s a láthatatlant tagadod, a pénzedől ki belőled minden tartást, minden ellenálló-képességet. Ha a testi jólét, a kényelem és a siker a legfőbb érték – ebbe pusztulunk bele. S ma Európában a legfontosabb érték, hogy én jól érzem magam. ÉN – csupa nagybetűvel...

S mi van azzal, akitől mindent kaptam? S mi lesz azokkal, akikért kaptam, amit átvehettem? A csa-

lád, az idős, a gyermek, a szegény, a magányos, az elnyomott, a fogyatékkal élő – nem értük kaptuk, amink van? Itt, a fehérvári szószéken prédikált, aki szép versbe öntötte: „Azért van seb, hogy bekösse kezed.” (Bódás J.: Ki van jelölve a helyed)

S vajon Akit az első Karácsonyon kaptunk, nem páratlan? – El lehet hagyni azt, aki minden gazdagságát hátrahagyva fölládozta magát érettünk? El lehet felejteni, aki folyamatosan közbenjár értünk? Meg lehet vetni, le lehet becsülni, aki végre – s egyedül – úgy is élt, ahogy beszélt – szemben minden más hithőssel, vallásformálóval,

politikussal, filozófussal vagy hétköznapi halandóval? Mellőzni lehet a médiában, a tudományban, a hétköznapi rohanásban azt, akinek minden gazdagságunkat, minden tudásunkat és minden lehetőségünket köszönhetjük? A válasz: igen – de a következmények tragikusak. Amit vetettünk, le kell aratnunk...

Térj vissza, Európa, térj vissza, kedves Olvasó! Ha egy minimális esélyt akarsz adni a saját jövődnek, de egyben gyermekeidnek és unokáidnak, akkor kiálts, kiáltsuk együtt: Urunk, irgalmazz! Urunk, irgalmazz nekünk ezen a Karácsonyon! Önzésünk, bűneink teljesen elborítottak, hitünk pislákol, vagy teljesen odaveszett, s döbbenet nézzük, hogy mások mit képesek megtenni, kiharcolni, elérni a hitükért s a hitük által... Pedig ők nem a karácsonyi Fiúhoz ragaszkodnak! Nem ismerik azt, akire egyszerre, s mindörökre igaz: „Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!” (Ézs 9,5) Igéjéből a legjobb tanácsokat kaphatnánk, ereje

által a legnehezebb helyzetben is volna remény, atyai gondviselését nem pótolja semmi, s az ő békesége mindent felülmúl. Hozzá kellene visszatérni! Hozzá, aki nem taszít el, akinek megdöbbenő a türelme hozzánk, aki soha nem küld sem szent, sem piszkos háborúkba, aki nem elvenni, hanem adni tanít.

Nincs még egy ilyen ajándék, mint a Karácsony Ajándéka! Borulj elé, szólítsd meg, valld meg előtte bűneidet, fejezd ki imádatodat iránta, mert ő valóban megérdemli!

Erős, agresszív hittel szemben csak az alázatos hit lehet győzedelmes, fegyverek soha! Ma is munkál és győzelemre viszi igazságát az

Advent és a Karácsony hamarosan visszatérő Ura, hogy beteljesítse: „Aki felmagasztalja magát, megaláztatik, és aki megalázza magát, felmagasztaltatik.” (Mát 23,12) „Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmét adja.” (Jak 4,6) Ámen!

Somogyi László

Advent négy vasárnapjának üzenete

„Bizony, hamar eljövök.” Ámen. Jöjj, Uram Jézus! (Jel 22,20)

„A karácsony előtti négy hetet adventi időszaknak szokták nevezni. Ez a szó az adventus Domini latin kifejezésből jön, ami ezt jelenti: az Úr eljövetele, és Jézus Krisztusnak a történelem végén bekövetkező második eljövetelére utal.

Bod Péter, a 18. században Erdélyben élt tudós református lelkész és irodalomtörténész ezt írja: „A mi Urunk Jézus Krisztusnak négy adventusa, eljövetele van: midőn testben megjelent, midőn a szívbe beszáll és az embert megtéríti, midőn halála óráján elmegy az emberhez, és midőn eljő az utolsó ítéletre.”

(1) Advent idején jó ezeken elgondolkodnunk. Az első megtörtént, minden Jézus eljöveteléről szóló ígéret pontosan beteljesedett

karácsonykor. Jézus elvégezte a megváltás munkáját, és megígérte, hogy visszajön majd ítéletre.

(2) Egy ember szívébe akkor száll be ő, amikor az illető rádöbben, hogy gyakorlatilag Jézus nélkül élt, és ez maga a halál. Nem akar tovább így maradni, s átadja az uralmat élete felett Jézusnak. Tőle kér bocsánatot a múltjára, rábízta a jövőjét, s neki akar engedelmeskedni a jelenben.

(3) Halálunk órája mindnyájunknak eljön, s addig van módunk arra, hogy Jézussal összekössük az életünket. Ha ez megtörtént, magához vesz a mennyei dicsőségbe, ha azonban ez az óra nélküle, a benne való hit nélkül ér, az örök kárhozát következik.

(4) És mi most ebben a világkorszakban várjuk, hogy egyszer hirtelen megjelenik majd a mi Urunk ítélni élőket és holtakat, véget ér a történelem mostani szakasza, s elkezdődik egy új világ, aminek már nem lesz vége.

Jó, ha meghányjuk-vetjük ezzel kapcsolatos gondolatainkat, és Istentől kérünk világosságot, hogy tisztán lássunk, és idejében rendezzük, amit kell.”

(forrás: Cseri Kálmán: *A kegyelem harmatja*, Harmat Kiadó 2011., 342. old.)

Simeon várakozása és öröme

Simeon nagyon jó példája annak, hogyan kell Jézusra várni. Simeon nyolc nappal Jézus születése után megjelent a templomban, ahova József és Mária elvitte a gyermek Jézust, hogy körülmetéeljék, hogy az Úr Isten szövetségébe ajánlják őt. Egyenesen a templomba ment, és sehol sem állt meg. „A Lélek indítására elment a templomba.” (Lukács 2, 27)

Az Isten Lelke vezérelte, aki korábban megígérte neki, hogy addig nem fog meghalni, amíg nem látja meg a Messiást. Simeon folyamatosan várta a Megváltót. Abban a reményben élt, hogy látni fogja azt, aki helyreállítja és megszabadítja majd Izraelt.

Bizonyára mi is ismerjük azt az érzést, amikor valakit várunk. Például valaki messziről érkezik

hozzánk, és nekünk kell őt felvennünk. Még nem találkoztunk vele, sosem láttuk. De reméljük, hogy a tömegben rátalálunk egy jel vagy a kisugárzása alapján. Nem tudjuk pontosan hogyan, de rátalálunk az illetőre. Simeon is így volt ezzel. Kereste a jeleket, miként egy nyomozó. Minden egyes idegen arcot megvizsgált, hogy rátaláljon a megfelelő személyre.

Keressük, várjuk mi is a Megváltót, Jézus Krisztust! „Legyen derekatok felövezve, és lámpások meggyújtva. Ti pedig legyetek hasonlók az olyan emberekhez, akik várják, mikor tér vissza uruk a menyegzőről, hogy amikor megérkezik és zörget, azonnal ajtót nyithassanak neki. Boldogok azok a szolgák, akiket az úr, amikor megérkezik, virrasztva talál. Bizony, mondom néktek, hogy felövezi magát, asztalhoz ülteti őket, oda megy, és felszolgál nekik.” (Lukács 12, 35–37)

A szolgák készen álltak és várták

Uruk. Az Úr nagyon örül annak, hogy vannak, akik készülnek az Ő visszajövetelére, ezért megjutalmazza őket. Tehát folyamatosan várjuk az Urat, aki bármelyik órában visszatérhet. Simeon példája arra emlékeztessen bennünket, hogy reménységgel, türelemmel várjuk az Isten Fiát. Ne veszítsük el közben se az éberségünket, se a türelmünket.

A végén Simeon imája meghallgattatott. Simeon a kezébe vette a gyermek Jézust, és hálát adott az Istennek. Simeon számára ez a nap az ünneplés, az öröm napja volt. Ezt

mondta: „Most bocsátod el, Uram, szolgádat beszéded szerint békeséggel, mert meglátták szemeim üdvösségedet, amelyet elkészítettél minden nép szemé láttára, hogy megjelenjék világosságul a pogányoknak, és dicsőségül népednek, Izráelnek.” (Lukács 2, 29–32)

Egy pillantást vetett Jézus szemébe, és tudta, hogy eljött az idő, hogy hazatérjen Teremtőjéhez. Mi is, amikor majd Jézus szemébe nézünk, tudni fogjuk, hogy eljött a mi időnk is, hogy Isten királyságába belépjünk.

Ujvári Sándor Csaba

Advent Fénye

Újra beköszöntött advent. Izgatott várakozásban telnek napjaink, lázas készülődésbe kezdünk. A karácsonyi készülődés, a programok lekötik minden energiánkat. Dekorálunk lakóhelyünkön, otthonunkban, intézményekben, iskolában, óvodában. A villogó fények beraagyogják a tereket, épületeket. Az első adventi gyertya lángra lobban és jelzi, hogy közeleg az ünnepek ünnepe.

Óvodánkban is meghirdettük az adventi kézműves délutánt és az adventi vásárt. Hívásunkra jöttek a szülők idejüket odaszánva, köszönet érte! Az óvodai vásárban szorgos kezek által készített szép ajándékok találtak gazdára.

Mi szerettünk volna többet adni, lelki ajándékot is, belső fényt, és szólt az ige lelkészünk tolmácsolásában az óvoda udvarán az esti félhomályban. Jézus szavai hangzottak.

„Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.” (Jn 8,12)

Őt kellene meglátnunk a vakító fényeken át, de mi botorkálva meggyünk elhomályosult látással a magunk útján. Készülünk műsorral, szerepelünk, énekelünk, visszük a jó hírt idősek otthonába, szülőknek, a városi forgatagba.

Természetesen fontos tudatni a világgal, hogy 2000 évvel ezelőtt

megszületett mindnyájunk Megváltója, azonban a nyüzsgés közepette fizikailag elfáradunk.

Nem fáradunk bele, nem fásulunk bele, mert az Úr lelke megérint és erőt ad.

Mégis figyelniünk kell az evangélium szavára, ami Isten közeli nyugalomra int Mária és Márta története által.

„De egy a szükséges dolog: és Mária a jobb részt választotta, mely el nem vétetik ő tőle.” (Lk. 10,42)

Egyedül Jézusra van szükségünk, csendesen a lábaihoz borulni, őt hallgatni, s akkor a szívünk is megtelik melegséggel, fénnel, nem csak a szemünk.

Kívánok ilyen csendes, szeretetteljes odafordulást a Fény igazi forrásához, az élet Urához ebben az adventben!

Szeretettel az Olajfa Óvoda dolgozóinak nevében:

Matyi Enikő

„Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba. A világban volt, és a világ általa lett...” János 1,9–10

Kedves Olvasók!

2015 karácsonyán Pál apostol Titushoz írt szavaival köszöntöm a Békesség újság olvasóit.

Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan és kegyesen éljünk e világban, mivel várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését (Tit. 2:11–13).

Adjunk hálát azért, hogy Isten minden embernek kínálja az ő kegyelmét. Kínálja, de mégis kevesen fogadják el. Legyen ez a karácsony az elfogadás ideje is. Fogadjuk el Isten nevelő szándékát, mely szerint józanságra, igazságosságra és kegyességre figyelmeztet bennünket. Az lenne méltó, ha Jézus Krisztus dicsőséges megjelenését így várnánk. Kérjük ehhez az ő segítségét, nehogy igazságosság és kegyesség helyett csak igazságtalanságot és kegyetlenséget lásson a földön, mikor eljön.

Az adventi időszak a jótékonyág ideje is, így készültünk az ünnepre. December 4-én részt vettünk a délvidéki testvéreink

javára rendezett jótékonyági esten, és segítettünk a szervezésben is. Gyűjtöttünk a határon túli református diákok megsegítésére a Református Oktatási Alapba, és a Nyilas Misi cipősdoboz akció keretében a rászoruló gyerekeknek.

Tartottunk Mikulás délutánt és egészségnapot, harmadikosaink szerepeltek az adventi színpadon a Városház téren. Zenét tanuló diákjaink karácsonyi koncertet adtak a Budai úti templomban. Az iskola, az óvoda és az egyházközség dolgozói közös bibliaórán vettünk részt. A szülői imakörben a családok békés ünnepléséért imádkoztunk. Az iskolai karácsonyi ünnepségünkön együtt volt az iskola minden tanulója, dolgozója és a szülők, testvérek is.

A Talentum Református Általános Iskola tanulói és dolgozói nevében áldott ünnepeket kívánok a fenntartó gyülekezetünk minden kedves tagjának. Ajándékkal fogadják tőlünk Tiber Réka 5. osztályos tanulónk karácsonyi rajzát, és Tárnok Luca 8. osztályos tanulónk karácsonyi versét.

Szeretettel:

Szanyó Gáborné igazgató

Advent

Esti tájban kósza fények,
Sok házban már gyertyák égnek.
Négy héten át várva várnak,
Helyet készítve a fának.

Nagy izgalom, s öröm támad
Adventkor, a harang szól ma,
De néha már megkérdezik:
Mit kértél te karácsonyra?

A negyedik vasárnapon
Még nagyobb a feszültség,
Egyre többen felejtik el
Jézus földre érkezését.

Hamar feledésbe merül
A karácsony lényege,
Mulandó földi értékre
Vágynak csak az emberek.

Hintalóra, autóra,
Pénzre, egyéb dolgokra,
S ki gondol a karácsonykor
Megszülető Jézusra?

De a templomban ma is vár
Csendes istentisztelet.
Kelj pontosan,
Menj el, s figyelj,
Mit üzen ma Mestered!

Tárnok Luca

Karácsonyi történet

Készítette:
Tiber Réka,
5. osztály

(Paint programban
szabadkézzel
készült rajz)

BALATONFÜREDI CSENDESHÉTVÉGE

(2015. október 23–25.)

Egy gyönyörű őszi napon útnak indultunk Balatonfüredre. Kihasználtuk, hogy hétágra sütött a nap és kirándultunk egy csodálatosan szép helyre, ahonnan beláthattuk Füredet, a Balatont és környékét. Kicsit nehéz terep volt, de a látvány megérte és a hegyen lévő kereszt tövében kipihenhattuk fáradalmainkat.

Siloámba (Siloám Református Missziói Otthon – Balatonfüred) 11 órára érkeztünk meg és elfoglaltuk a szobánkat. Már nagyon vártam a barátaimmal és testvéreimmel való találkozást. Nagyon ízletes ebéddel vártak bennünket és egész hétvégén finomabbnál finomabb ételekkel halmozták el éhes pocakjainkat.

Isten a testi táplálék mellett gondoskodott gazdag lelki táplálékról is. A hétvége központi témája a szeretet és igazság, az igéje pedig az Efézus 4:15 volt: „Az igazsághoz ragaszkodva növekedjünk fel szeretetben mindenestül Óhozzá, aki a fej, a Krisztus”. Mindenki kapott személyes útravalót is. Az én Igém: „Az ajándékozó bővülködik és aki mást felüdít, maga is felüdül.” (Péld. 11:25). Ebben az évben ezt az ígét már többször megkaptam és újra megerősített abban, hogy így kell élnem. Szeretnék valóban mást felüdíteni, az Urat világítani és nem felhőként eltakarni.

Röviden szeretném összefoglalni, hogy nekem mit adott ez a hétvége. A naponkénti témák a következők voltak:

- Igazság és szeretet személyes életünkben
- Igazság és szeretet a közösségi életünkben
- Igazság és szeretet a küldetésünkben (misszióinkban)

Minden élethelyzetre vonatkozik, hogy igazat szóljak szeretetben és szeretetben szóljak igazat. Ez nem mindig könnyű, Istentől való bölcsesség kell ahhoz, hogy megtaláljam ezek egyensúlyát a mindennapi életben. Az igazság hitet kíván, a szeretet engedelmességet!

„Bizony többet ér az engedelmeség az áldozatnál, és a szófogadás a kosok kövérjénél” (I.Sám 15:22)

Minden embert személyválogatás nélkül kellene szeretnem, ami nem könnyű, de Istennel lehetséges. Hogyan szeressem a hitben erőtlent? „A hitben erőtlent pedig fogadjátok be, de ne azért, hogy nézeteit bírálgassátok... mi erősek pedig tartozunk azzal, hogy az erőtlenek gyengeségeit hordozzuk, és ne a magunk kedvére éljünk” (Róma 14:1 és 15:1). Fiatalkoromban én is megtapasztaltam a hívó testvérek felkaroló szeretetét.

Már 33 éve járok ide, ebbe a gyülekezetbe. Nagyon sok barátira és testvérré lettem, akikkel megoszthattam örömeimet és nehezeimet, akikkel egymás hite által épülhettünk, erősödhattunk.

Számomra a missziói küldetés azt jelenti, hogy tudatos szeretettel for-

duljak a másik ember felé és tudjam világítani az Urat. Szeretném, ha szeretteim, és a körülöttem élők megismernék az én Mennyei Atyámat! A szeretet nyelve nemzetközi, minden ember érti, elég egy mosoly, egy ölelés.

Az alkalmakon jutott idő énektanulásra, csoportos beszélgetésekre, ahol egymás hite által épülhettünk, de a vidámság, móka, kacagás sem hiányzott.

Szombat délelőtt kirándultunk Tihanyba, a gejzirekhez, ahol már korábban is voltunk, de most új látványokat is felfedezhettünk. Megcsodálhattuk Isten alkotó kezének munkáját a természetben. Közben jókat beszélgettünk. Ezek az alkalmak lehetővé teszik, hogy jobban megismerhessük egymást.

Esténként filmet néztünk. Utána megbeszéltük a látottakat. Különösen megragadta a nézőközönséget a *Neked mit jelent?* című film, ami az albaref.hu honlapon megnézhető.

Élményekben és lelkiekben megdagadva térhettünk vissza a mindennapi életünkbe.

MA IS REFORMÁCIÓRA VAN SZÜKSÉGÜNK

Október 31-én a Budai úti református templom adott helyet a protestáns egyházak közös ünnepi megemlékezésére a reformáció alkalmából. Az istentiszteleten az ökumenikus kórus szolgált Dóczi István karnagy vezetésével; az énekkart Tóka Szabolcs kísérte orgonán.

Berze János református lelkipásztor köszöntését és Somogyi László református lelkészi elnök imádságát követően Bencze András evangélikus lelkész hirdetett igét a Máté 5:1–12, vagyis a boldogmondások alapján. Újra és újra felmerülő kérdés, hogy a reformáció ünnep-e vagy megemlékezés. Bencze András igehirdetése elején kiemelte: ünnep akkor lehet, ha középen Jézus Krisztus áll, nem történelmi személyek. Az egyház mindig megújulásra szorul – ma

is reformációra van szükségünk. A Szentlélek ma is megújítja népét az evangélium által, ez létkérdés Európa számára is. Együtt kell keresnünk az utat az igehirdető szerint. Jézus többek között a lelki szegényeket, a sírókat, az alázatosakat, az irgalmasokat tartja boldognak, nem az erkölcsösöket, a befolyásosakat vagy a nagy múltúakat. Fontos, hogy merjük követni Jézust, ne önmagunkban bizakodjunk. Nem

arra hívtunk el, hogy társadalmi rendeket változtassunk meg, hanem Krisztus igazságát töltsük be.

Az igehirdetés után gyermekek szolgáltak színdarabbal, amely Károli Gáspár bibliafordításáról és személyének jelentőségéről szólt. A gyerekeket Berzéné Bezdán Erika készítette fel. Ifj. Szabó Balázs orgonajátéka után pedig szintén Károli Gáspárról hallhattunk Révész Lajos baptista lelkész előadásában. Számomra meghatározó tény volt, hogy Károli az első teljes magyar nyelvű bibliafordítás megjelenését követő évben halt meg, miután beteljesült Isten akarata az életére nézve. Az Úr elhívásának engedelmesskedett, ezzel is mindannyiunk számára példa lehet.

Ujváriné Császár Boglárka

MIÉRT LEGYEK ALÁZATOS?

„Mert aki felmagasztalja magát, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik.” (Lk 14,11)

A világ szemében az alázat pusztán gyengeség, amelyre egy sikeres ember életében egyáltalán nincs szükség. Jézus azonban egészen mást tanít. Jézus Krisztus földi életében folyamatosan jelen volt az alázat: jászolba született, számárháton vonult be Jeruzsálembe, Ő mosta meg a tanítványai lábát és végül a legmegalázóbb módon, keresztfán halt meg értünk. Ő maga mondta: „Tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok, és alázatos szívű...” (Mt 11,29).

Mint minden jót, az alázatot is Isten munkálhatja ki az életünkben. A saját erőnkől erre sem vagyunk képesek. Az alázat már Isten ószö-

vetségi népének sem volt könnyű: „Izrael ellen saját gőgje tanúskodik...” (Hós 5,5), de a büszkeség minket ma ugyanígy megkísért. Sokszor gondoljuk magunkban, hogy letettünk már ezt-azt az asztalra, ezért jár nekünk valami elismerés, tisztelet. Adjunk hálát az

Istennek az Ő kegyelméért, hogy olykor eszközei lehetünk. De ne felejtjük el, amit Pál ír a korinthusiak gőgjére: *Mert ki tesz téged különbbé? Mid van, amit nem kaptál?* (1Kor 4,7)

A székesfehérvári gyülekezetben 2015. november 15-én került megrendezésre a 20. férfi csendesnap. Ez alkalommal az alázat témakörében kerestük Isten útmutatását. Az összejövétel elején két testvér bizonyosságételetét hallgathattuk meg arról, hogyan tanítja őket az Úr az alázat útján járni. Ezt követően kiscsoportokban kerestük a választ olyan kérdésekre, mint például: Mit jelent számomra az alázat?;

Mindent el kell-e tűrnöm az alá-
zatban?; Milyenek láthatták Jé-
zust a kortársai?; Hogyan élhetem
meg az alázatot a családomban és
a munkahelyemen?

A csoportbeszélgetések során
többet hálás szívvel gondoltak

vissza olyan múltbeli események-
re, amikor Isten összetörte, meg-
alázta, majd pedig be is kötözte
őket.

Többek között beszéltünk arról,
hogyan az alázat nem jelent megal-
kuvást, és hogy a valódi alázat há-

lából történik szeretetben.

Jó volt együtt lenni és épülni
egymás hite által. Imádkoztunk és
imádkozunk azért ma is, hogy Is-
ten adjon nekünk alázas szívét!

KJ

BEMENNI A SZOROS KAPUN

Evangélizációs estéken vehettünk
részét november 22–25-ig gyüle-
kezetünk Budai úti templomában,
amelyeket Anda Tibor noszvaji re-
formátus lelkipásztor tartott. Zenei
kíséretben segítőtje volt Somogyi
Csaba. Jó volt együtt énekelni.

Szeretem az Istent dicsérő éne-
keket, amelyek, mint ahogy a lel-
kipásztor is mondta, előkészítik a
szíveket az Ige vetésére és termés-
hozásra. „Nagy neved hívom én...
lelkem Benned megpihen, enyém
vagy és én Tied...”

„Igyekeztek bemenni a szoros
kapun!” – Lukács evangéliumának
13. fejezete alapján hallgattuk Isten
üzenetét.

Eddig úgy gondoltam, hogy az
evangélizáció főleg azoknak szól,
akiknek még nincsen személyes
kapcsolatuk Istennel, ezért hívtam
ismerősöket, akikről úgy véltem,
hogy szükségük van ezekre az es-
tekre. Egyvalaki volt, aki elfogadta
a meghívásomat.

Ezek az esték voltak nekem a lelki
készülődés alkalmi Jézus születé-
sének ünnepére. Nagyon hálás va-
gyok érte, gyöngyszemként őrzöm
a kapott gondolatokat és „szívem-
ben forgatom” (Luk. 2:19).

Első este egy kérdés hangzott el,
hogy kik azok, akik rendszeresen
járnak templomba. A résztvevők
többsége feltette a kezét. Ezután
jött a váratlan fordulat: ne gon-
doljuk azt, hogy ez biztosíték arra,
hogy bejutunk Isten országába. A
templompadból is el lehet kárhoz-
ni. Ez elég keményen hangzik, azt
hiszem, mindnyájan elgondolkod-

tunk rajta. Ha nem hoz gyümöl-
csöt az életünk, mint a terméketlen
fügefáé, akkor nem sokat ér a hívő
életünk. DE: Istenünk az új lehető-
ségek Istene. A kegyelem Istene.
HA én, mi szeretnénk az Ő segít-
ségével gyümölcsöt termő hívő
életet élni, akkor az lehetséges,
mert Ő még vár rám, ránk, hogy
elfogadjuk az Ő átölelő, türelmes
szeretetét, hogy hátha még hozunk
gyümölcsöt.

Otthon lenni Isten közelében, to-
vábbadni az Ő szeretetét
a közelemben élő embe-
reknek – ez gyümölcs.

„A Lélek gyümölcse
pedig: szeretet, öröm,
békesség, türelem, szí-
vesség, jóság, hűség,
szelídség, önmegtartó-
ztatás.” (Gal. 5:22–23)

Nem csak az általunk
bűnnek ismert tulajdon-
ságok nem férnek be a
szoros kapun, mint az
énközpontú világnézet,
amikor azt hiszi az em-
ber, hogy körülötte forog
a világ, a rossz szokások,
a másik ember gyűlölete,
az örök elégedetlenség.
Nagyon nekem szólt az,
hogy nem fér be a szoros
kapun az önbecsülésem
hiánya sem, a „bocs,
hogy élek”, a „mindig
nektek van igazatok”
szemlélet sem. A gyáva
visszahúzódás sem fog
beférni. Ha ezeket kint
hagyom, nem fogok

veszteni semmit. Ezek nem visznek
előre. Milyen csodálatos Uram,
Urunk van, hogy csak a rossztól
akar megfosztani és sokkal több jó-
val szeretne megajándékozni.

Még sok mindent lehetne írnom,
de az újság méretei korlátozottak.
Ezért szeretettel ajánlom meghall-
gatásra ezeket az estéket gyüle-
kezetünk honlapján: [http://www.
albaref.hu/igehirdeteseek](http://www.albaref.hu/igehirdeteseek).

Szabóné Demény Monika

Kívül várakozol?

Már csillogón hívogatnak az esti fények.
Az utcák, a házak, minden tündöklő, ékes.
Az ajándékok a fa alatt várják, hogy
örömmé váljanak,
A megterített asztal illatozón, csábítón
hívogat.

De Te, drága Jézusom, születésnapodon
kívül várakozol?
De Te, drága Jézusom, az ünnepeden
némán imádkozol?
Mégis szereteted oly erő, áttör a falakon is.
Mégis szereteted oly erő, utat mutat,
ha ébred a szív.

Köszönet, hogy megszületté, szenvedté
érettünk.
Azért, hogy legyen reménységünk,
örök életünk.
Az újabb és újabb esélyért hála.
Békességed ragyogjon a békétlen
világra!

Szabóné Takács Éva

BUDAI ÚTI PROGRAMOK

„Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.” (Zsidók 13: 8)

2015. december. 20. vasárnap 16:00	Gyermekkarácsony ajándékokkal
2015. december. 24. csütörtök 15:00	Szenteste ünnepi istentisztelet gyermekfelügyelettel
2015. december. 24. csütörtök 22:00	Szenteste ünnepi zenés, gyertyafényes istentisztelet
2015. december. 25. péntek 10:00	Karácsony I. ünnepi úrvacsorás istentisztelet gyermekfelügyelettel
2015. december. 25. péntek 15:00	Karácsony I. ünnepi úrvacsorás istentisztelet Börgöndön a kápolnában
2015. december. 26. szombat 10:00	Karácsony II. ünnepi úrvacsorás istentisztelet gyermekfelügyelettel
2015. december. 27. vasárnap 10:00	Istentisztelet a szokásos rendben, gyermek-istentiszteletekkel
2015. december. 31. csütörtök 15:00	Óévi hálaadó istentisztelet
2016. január 1. péntek 10:00	Újévi istentisztelet
2016. január 3. vasárnap 10:00	Istentisztelet úrvacsorával, az újév első vasárnapja

Honlap: http://www.albaref.hu/budai_uti_gyulekezet

Berze János lelkész

Könyvajánló

MAGYARÁZATOS BIBLIA
(megrendelhető: www.harmat.hu)
Cseri Kálmán ajánlásával

„A Magyarázatos Biblia célja, hogy kedvet csináljon a Biblia rendszeres olvasásához, és áthidalja a kulturális szakadékot a mai olvasók és a Biblia évezredekkel ezelőtt íródott könyvei között.

A magyar olvasók körében is népszerű Philip Yancey és szerzőtársa, Tim Stafford olyan többlépcsős (két-hetes, féléves, hároméves) bibliaolvasó programot állított össze, melynek révén a kiválasztott vezérfonalat követve napi egy fejezet elolvasásával átfogó képet kaphatunk a Biblia cselekményfolyamáról, belső összefüggéseiről, főbb témáiról.

Közérthető és informatív magyarázó jegyzeteik segítenek azoknak az akadályoknak a leküzdésében („Elmegy a kedvem”, „Nem értem”, „Nem találok”), amelyek sokak számára

megnehezítik a Biblia olvasását és megértését.” (forrás: www.harmat.hu)

„Egész kis könyvtárat tart kezében az olvasó. Minden, ami ebben a kötetben van, hidat épít a kétezres éves Szentírás és a mai ember között. Természetesen a legfontosabb benne maga a Biblia szövege, amely Istennek ma is érvényes, számunkra életmentő szava. A szakszerű és közérthető magyarázatok segítenek ezt helyesen érteni, az meg a mi feladatunk, hogy ezt imádkozó szívvel magunkra alkalmazzuk, hozzá igazodjunk, s így az életünket gazdagítsa. Aki most kezdi olvasni a Bibliát, kedvet kap hozzá; aki valamennyire már ismeri, elmélyülhet igényes tanulmányozásában. Mindnyájunknak nagy ajándék ez a könyv!” – Cseri Kálmán, református lelkész (forrás: www.harmat.hu)

Adventi Jótékonysági Est

„Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és e földön békesség, és az emberekhez jó akarat!” (Lukács ev. 2,14)

Az Adventi Jótékonysági Est 2015. december 4-én a tizedik alkalommal került megrendezésre a Szent István Művelődési Ház dísztermében. Szívből örvendtünk, hogy ezen a felemelően szép estén ismét együtt ünnepelhettünk a várakozás örömeivel Kárpát-medence különböző tájegységeiről érkező magyar testvéreinkkel.

Ebben az évben a **bácskossuthfalvi Napsugár Református Óvoda** és a **bácskertesesi Petőfi Sándor Művelődési Egyesület** javára ajánlotta fel a Ciszterci Szent István Gimnázium és a Talentum Református Általános Iskola az est teljes bevételét fele-fele arányban.

A **bácskossuthfalvi Napsugár Református Óvoda** 2005. március 1-jén nyitotta meg kapuit. Csomortán Melinda vezető óvónő kitartásának köszönhetően ebben az évben a Napsugár Református Óvoda fennállásának tizedik évfordulóját ünnepelhették. A Napsugár Református Óvoda az egyetlen hivatalosan is elismert egyházi oktatási intézmény Délvidéken. Nagy hálával mondhatják el, hogy a Magyar Kormány támogatásának köszönhetően már 4 pedagógus hivatalosan bejelentett munkahelyen dolgozik.

A **kupuszinai (bácskertesesi) Petőfi Sándor Művelődési Egyesület** 1947. január 1-jén alakult. Az Egyesületnek több szakcsoportja létezik, s közéjük tartozik a néptáncosok csoportja. A néptáncosok a helyi kupuszinai tánchagyományt ápolják. A tánccsoport-

toknak a zenét a fúvósok szolgáltatják. A Vajdasági Zenei Szövetség is felfigyelt a kupuszinai népi táncegyüttes munkájára, így lettek rendszeres résztvevői a Vajdasági Néphagyományok Szemléjének. Fontosnak tartják a hagyományok, a nemzeti identitásuk megőrzését, ápolását.

Spányi Antal katolikus megyés püspök úr köszöntő szavaiban elmondta, hogy immár tizedik alkalommal töltjük meg Szent István Király városának ezt a gyönyörű szép nagy termét, nemcsak fizikailag jelenlétünkkel, hanem szeretetünkkel, amely nem pusztán érzelem, nem pusztán akarat, hanem segíteni akarás, odafordulás a másikhoz. Ezt kívánja tőlünk Advent szelleme. Nem elég szép hangulatot teremteni önmagunk körül, nem elég kedves gondolatokat ébreszteni szívünkben és lelkünkben, ezek is fontosak, de sokkal fontosabb, hogy tanuljunk Jézus Krisztustól, akinek a születésére készülünk.Advent van, örömet akarunk szerezni, jót tenni. Már tizedik alkalommal tesszük ezt, hogy valami jó célra, összefogva együtt közösen, félretéve mindent, amiben esetleg különbözünk, keressük az utat, keressük a módot, hogy segítsünk. Egy ideje már nemcsak magunkra gondolunk, hanem tudunk mesz-

szebbre is nézni, tudunk az elszakított területeken élő testvéreink után kiáltani, s tudunk valamit nekik nyújtani. Adja az ÚR, hogy ez a mai este legyen békés és örömteli nekünk, örülnék annak, hogy ajándékot adhatunk. Legyen az ÚR áldása mindannyiunk életén, legyen az ÚR áldása ezen a szép estén.

Takács Bence, az est műsorvezetője megemlékezett Kobzos Kiss Tamásról, az Óbudai Népzenei Iskola igazgatótójáról, a Kossuth-díjas, Liszt Ferenc-díjas, Magyar Örökség-díjas énekmondóról, aki mindig itt volt ezen a színpadon, mindig tanítványai körében. Majd **Török Tilla** Junior Prima Díjas népdalénekes is megosztotta Kobzos Kiss Tamáshoz fűződő személyes érzéseit, gondolatait és **Török Flórával, Béres Mersével** eljátszották Kobzos Kiss Tamás kedvenc török dalát, melyet ő fordított magyarrá.

Az est első részében felcsendült Bernstein „Simple Songs” c. dala **Zemlényi Eszter** énekművész csodálatos előadásában. Ezt követően Beer Barnabás, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem végzős hallgatója remek előadásában Debussy Fények a vízen c. darabját, továbbá a csíkszeredai Segítő Mária Római Katolikus Gimnázium tanulójának, **Kalamár Renátának** nagyon szép előadásában Fekete István Rorate novelláját hallhattuk. Régi kedves ismerősként köszönthettük **Boncsér Gergely** operaénekest és **Bordás Barbara** énekművészt, akiknek gyönyörű előadásában felcsendült Kálmán Imre Marica grófnő c. operettjéből egy részlet. Az első rész befejezéseként

Hűvösvölgyi Ildikó Kossuth-díjas, Cornélius-díjas előadóművész gyönyörű előadásában hallhattuk **Weöres Sándor** *Az éjszaka csodái* c. versét, s végül **Szvorák Katalin** Kossuth-díjas énekművész csodálatosan szép felvidéki karácsonyi dalokat énekelt.

Az első rész zárásaként **Steinbach József** református püspök osztotta meg a közönséggel adventi gondolatait. Felidézett egy történetet, fát hoztak télire, s a teherautó platójáról három darab hasított fa „véletlenül” úgy esett le, hogy kereszt alakot formázott. Elővette telefonját, le is fényképezte, mert ez a kereszt ott akkor eszébe juttatta azt, amiért hálás az idei Adventen is, eszébe juttatta a hitet, az örök értékeket, szeretett kultúránkat, a kereszténységet, a karácsonykor született Jézus Krisztust, aki Nagypénteken meghalt és Húsvétkor feltámadott. Áldott adventi időt kívánt mindannyiunknak, Isten áldását kérte valamennyiünk életére, különösen a most jelenlevő délvidéki testvéreinkére.

A második rész a **bácskertes Hagyományörző Néptáncegyüttes** műsorával kezdődött, megcsodálhattuk a gyönyörű szép népviseletüket. Kupuszinai táncok címen mutatták be a hagyományos csárdást, az ugróst és a frisset, remek hangulatot teremtve a színházteremben. Majd **Pruteánu Oszkár Paul**, a gyimesfelsőlaki Árpád-házi Szent Erzsébet Általános Iskola VI. osztályos tanulója **Kányádi Sándor** *Az elveszett követ* című versét mondta el, s aki meghódította a közönséget tehetségével, kedvességével, kiváló előadásával. Majd felhangzottak nagyon szép moldvai dallamok a Pusztináról érkezett tehetséges fiatalok előadásában, akik közül **Mátyás Mónika** a pusztinai Magyar Házban tanítja a csángó gyermekeket magyar nyelvre, **Becze Denisza** a pusztinai Általános Iskola IV.,

Tamás Felícia pedig VIII. osztályos tanulója. Kovács Krisztián jelenleg a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem mesterképzésén tanul furulya és népének szakon. Ezután Udvarhelyszéki dallamok csendültek fel **Enyedi Ágnes** Junior Prima Díjas népdalénekes, **Enyedi Tamás** cimbalom és **Salamon Soma** furulya, harmonika nagyon szép előadásában. Majd őket követte a **Dedoj** műhely néptáncelőadása, a műhely az **Angyalföldi Vadrózsa táncgyűttes** táncosaiból alakult. **Szanyó Gábor és dr. Fehér Csaba** előadásában „Széki sűrű és ritka tempo” valamint „Nádasmenti sűrűberek” remek műsorát láthattuk.

A fenti előadók két száma között a ma is aktuális verset, **Szabó Lőrinc Hazám, keresztény Európa** c. költeményét hallhattuk **Takács Bence Ervin** előadóművész, műsorvezető nagyszerű előadásában. Ezúton szeretnénk hálás szívvel köszönetet mondani Takács Bence Ervinnek a felemelően szép, színvonalas műsorvezetéséért!

Az est befejezéseként az Adventi Jótékonyági Estünkön évek óta fellépő **Török Tillát, Török Flórárt**, valamint **Béres Mersét** köszönthettük, akik évről évre megajándékoztak bennünket értékes, csodaszép előadásukkal. Török Dancsó Ádám nem tudott most velünk lenni, mivel hosszabb ideig tanulmányúton van külföldön. Legelőször széki táncokkal folytatták az est műsorát hegedűn, zongorán és énekkel. Majd a szeretet ünnepéhez kapcsolódóan zenében mondták el ünnepi gondolataikat, érzéseiket. Csodálatos előadásukat vastappsal jutalmazta a közönség.

Ezt követően **Somogyi László** református lelkészi elnök zárógondolatait hallhattuk: „Miért is volt ez a tíz év, mi is volt ennek a célja és a mozgatórugója? A mai este, úgy érzem, megkoronázta ezt a szándékot, ezt a szívből fakadó

vágyat. Jakab apostol levelében olvassuk többek között: én is megmutatom neked a hitemet cselekedeteimből. Szeretném megköszönni, hogy a kedves jelenlévők részt vettek ebben a csodálatos megmozdulásban. Jézus Krisztusba vetett hitünket cselekedetekben szerettük volna megmutatni tíz éven át. Abban a cselekedetben, amelyben nagyon sokan vettek részt, fellépők, szervezők, a messziről érkezők és a műsorvezető által felsoroltak. Megmutatom a hitemet – mondja Jakab apostol – a cselekedetemből, azt a hitemet, hogy Jézus Krisztusnak nincsen párja, hogy a Jézus Krisztusba vetett hitünk olyan cselekedetet épít és ébreszt, melynek nincsen párja, mert a Jézus Krisztusba mint megmentőnkbe vetett hitből nem támadás, hanem megbékélés lesz. Ebből a hitből, ha ezt valóban éljük, nem irigység, nem bántás származik, hanem ölelés, nem a másik nép letiprása, hanem egymás kezének megfogása. A Jézus Krisztusba vetett hitből, ha azt valóban éljük, nem származik háború, nem származik agresszió, nem származik más népek vagy vallások bántása, lenézése, kisémmizése. E hitből építő szeretet, cselekedetek következnek.

Hálát adunk ezért a tíz évért, s egyben biztatjuk egymást, hogy ezt a drága hitet, a Jézus Krisztusba vetett hitet őrizzük, ápoljuk és ebből a hitből fakadjon nagyon sok jó cselekedet, amellyel átöleljük egymást.”

Befejezésként a fellépő vendégeinkkel elénekeltük a *Csendes éj* c. karácsonyi éneket.

Hasonlóan az elmúlt évekhez, az ünnepi est igazi szép példája volt ismételten városunkban az összefogásnak, hiszen az **Adventi Jótékonyági Estet** messzemenően támogatta a katolikus Székesfehérvári Egyházmegye, a Szent István Művelődési Ház, városunk

önkormányzata, a Ciszterci Szent István Gimnázium, a Szent Imre Általános Iskola, a Református Egyházközség, a Talentum Református Általános Iskola, az Olajfa

Református Óvoda, a Hetedhét Játékmúzeum, a Székesfehérvári Városgondnokság Kft., a Fehérvár Médiacentrum, az Extra Nyomda, valamint a nagylelkű közönség,

melyet ezúton is szívből köszönünk, tudva azt, hogy **EGYEDÜL ISTENÉ A DICSŐSÉG!**

Prekrit Judit

MAROSHEGYI KRÓNIKA

Maroshegyi Miklós nap

December 6-án már délelőtt nagy sürgés-forgás volt az imaházban, hogy a szolgálókkal elkészüljünk a délutáni kézműveskedésre. Sikerült is mindent szépen előkészítenünk. Délután 14 órától több asztalnál várták a gyerekeket a különféle lehetőségek. Lehetett mézeskalácsokat díszíteni, amelyeket utána hazavihettek, de volt, aki nem tudott addig várni és egy ültő helyében megette őket. Egy másik asztalnál karácsonyi gömböket készíthettek a karácsonyfára. Emellett a hóember-, az angyal- és a 3D-s képeslapkészítés rejtelseibe is belekóstolhattak a gyerekek. Aki kicsit pihenni szeretett volna, az közben kitölthette az adventi kvízt. Idén újdonságképpen egy testvérünk jóvoltából karácsonyi képet is festhettek néhányan. Több mint negyven gyerek jött el szüleivel együtt, akikkel közösen kézműveskedtek. Hála Istennek, olyan sokan voltunk, hogy a nagy létszám miatt alig fértünk el az imaházban. Alkalmunkat a Mikulás is meglátogatta, aki minden gyereknek hozott valami kis meglepetést. Közben lehetett forró csokit, sült krumplit és süteményeket magunkhoz venni, hogy legyen elég energiánk a kézműveskedéshez.

Este hétkor ért véget az alkalom. Köszönjük az önkéntes segítők szolgálatát! Külön köszönet a díszítésért, amely segített nekünk abban, hogy legalább bent úgy érezzük, mintha tél lenne és esne a hó. Igés felirat is jelzi: „Velünk az Isten” (Máté 1:23).

Jövőbeli alkalmaink:

Szilveszteri ünnepség.

December 31-én 19 órától az imaházban szeretnénk visszatekinteni az elmúlt évre és hálát adni Istennek képeken, beszélgetéseken és játékokon keresztül.

Nyílt előadássorozat (evangélizáció).

Február 25-től 28-ig (Cs-Szo 18 óra, vasárnap 9 óra). Igét hirdet: Bölcsföldi András református lelképásztor, a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának tanára.

További információ:

Ujvári Sándor Csaba, 30/366-2156

Ujvári Sándor Csaba

Vigasz

„Nem kell a szép jövőt ígérni,
elég, ha most nem rontjuk el”.

Nem kell a sors elől kitérni,
csak ahhoz fordulni, ki ránk gondot visel.

„Óh, hányszor képzeltük, hogy véget ért a múlt,
s egy szebb jövő kezdődik el”.
de nevetésünk könnyáradatba fűlt,
s megtapasztaltuk, hogy hinni kell.

„Ki tudja, mit hoz még a holnap,
talán majd lesz egy szebb világ”,
ahol ereje lesz az adott szónak,
és megbocsátunk egymásnak minden hibát.

(Az idézetek Bródy Jánostól vannak.)

Schrenk Éva

Diakóniai-szeretetszolgálati percek

Szeretetkapcsolatban

November 15-én, vasárnap a délelőtti istentiszteleten az Órbottyáni Juhász Zsófia Református Szeretothon Fogvatékosokat Ápoló és Gondozó Intézmény lakóinak és munkatársainak szolgálatát láthattuk és hallhattuk, egy kedves kis történetet adtak elő.

A könyvek versenyeztek egymás között, minden könyv saját magát tartotta a legfontosabbnak, a szakácskönyv, a mesekönyv, az olvasókönyv, a képregény mind-mind magukat tartották a legnélkülözhetetlenebbnek. Csak egyetlen könyv nem szólalt meg a polcon, a nagy fekete könyv, csak az a könyv, amiből az emberek vigaszt nyernek, Isten lelke és szava árad belőle, a legértékesebb könyv: a BIBLIA.

Majd az igehirdetést hallhattuk az 1Timotheus 4,14–15-ből.

Szeretevendégségre hívtuk a testvéreket, öröm volt számunkra, hogy együtt lehettünk.

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.” /Máté 11,28/

Slezákné Judit

November 14–15-én egy érzékenyítő programon vehettünk részt.

8:30-ra a templomba mentünk, ahol egy látássérült testvérünk tartott áhítatot.

Az áhítat után a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetsége szervezet vakvezető kutyáinak bemutatóját nézhettük meg. Majd megtapasztalhattuk játékos feladatokkal a Református Siketmisszió munkatársainak segítségével, hogy milyen egy valamilyen sérüléssel bíró embertársunk élete. Beszélgethettünk egy hallássérült névvel és megtanulhattunk pár kézjelet, s megtanultuk jelnyelven elmondani a Mi Atyánkat is.

A játékos feladatok ráébresztettek, hogy nem könnyű a sérült emberek élete és segítenünk kell nekik, de nem mindegy, hogy hogyan – mi ezt is megtanulhattuk.

Nagyon jól éreztük magunkat. Reméljük, máskor is lesz ilyen program.

Vízy Lídia és Csókás Flóra

A Parafónia zenekar koncertje

A gyülekezetünk akadálymentesítését, érzékenyítését célzó programsorozatának a befejező alkalomára a november 14–15-i hétfőn került sor.

Ennek egyik eseménye, lélekfel-emelő együttléte a Parafónia zenekar koncertje volt.

Már az együttes neve is eredetiséget sugallt számomra. Megtudtam, hogy egy internetes közvélemény-kutatás alapján született szójáték a név: para=kicsit más, fónia=együtthangzás.

Találónak érzem ezt a nevet! Ha visszagondolok a koncertre, tényleg más volt egy kicsit az együtthangzása a zenekarnak más zenekaréval összevetve. Ennek az együttesnek a megszólalásában nem csak a hangok harmóniája, egybehangzása szólalt meg, hanem átsugárzott az isteni szeretet,

az isteni kegyelem. Amikor elkezdték az első számot, a hallgatóság arcán az örömteli meglepődésnek a mosolya jelent meg: ilyen gyönyörű?!!!

Mint megtudtam, az együttesnek nincs egyházi vagy hitbeli háttere, de azt az igéből tudom, hogy „Támogat az Úr minden elesettet, és fölegyenésít minden görnyedezőt.” (Zsolt 145,14). Nem írja oda az ige, hogy csak azokat, akik hitben járók, hisz „nem személyválogató az Isten”.

Istennek Lelke indíthatott arra egy ma is élő német gyógypedagógust (Heinrich Ulrich), hogy törje a fejét és találja ki, hogyan lehetne a szellemileg sérült fiatalok számára is elérhetővé tenni a zenélést. Egy általa kidolgozott kottarendszer – egyszerűségénél fogva – olyanoknak is lehetővé

teszi a zenélést, akik a hagyományos kottát nem tudják olvasni: óvodásoknak, idősek otthonában élőknek, zenélni vágyó családoknak stb. /Milyen éltető örömförás lehetne az idősek számára az együttenzenélés lehetősége az otthonokban!/

Jelenleg a zenekar vezetője Fabényi Réka. Kedves, empatikus lényé és vezénylese sugározza a fiatalok felé a biztatást és irányítást.

A zenekarban a zenészek mellett gyógypedagógusok álltak, akik hosszú pálcájukkal terelték, irányították a figyelmüket, hogy el ne keveredjenek a geometriai „kotta-fejek” között. Olyan összjáték sugárzott ki ebből az „ottállásukból” a gyerekekkel, ami nagyon szívet melengető volt. Mint megtudtam, a szombatjaikat, szabadnapjaikat nem egyszer áldozzák fel a ze-

nekar fellépései miatt, hisz ezt az egyesület nem tudja egyik közreműködőnek sem anyagilag honorálni.

Számomra a legmeghatóbb a zenészek látványa volt: odaadás, felelősség, fontosságuk tudata áradt róluk, ami nagy hálával öntötte el a szívemet. Hálás voltam Istennek azokért az emberekért, akiket körük adott, akik bevezették nagy szeretettel és türelemmel a zenélés csodálatos világába, hálát éreztem azért, hogy karvezetőjük átíratái lehetővé teszik számukra a komoly zeneművek megtanulását.

A koncert után a szeretetvendégségen alkalmam volt az egyesület elnökével, Erdős Katalin közgazdásszal beszélgetni. 1997-ben a szellemileg fogyatékos fia által került kapcsolatba az egyesülettel, melynek 11 éve ő az elnöke. Társadalmi munkában végzi a feladatát. Amennyire beleláthattam a

beszélgetésünk alatt az egyesületét végzett munkájába, azt mondtam magamban, erre csak egy édesanya képes. Beszélgetésünk-ből az is kiderült, hogy sokszor a legváratlanabb módon adódnak a segítség: egyik kapcsolat hozza a másik kapcsolódási pontot. Isten sokszor olyan lehetőségeket nyit meg előttük, hogy a lélegzetük is eláll. Itt említem meg például a zenekarnak a Budapesti Fesztiválzenekarral való fellépését Fischer Iván vezényletével. Sok külföldi szereplése is volt már a zenekarnak. A próbákhoz a Pasaréti téri katolikus egyházközség biztosítja számukra ingyen a termet.

Istennek terve van a testi vagy szellemi fogyatékos emberekkel is.

Lehet, hogy éppen általuk akar belőlünk felszínre hozni valamit, amivel szembesíteni akar bennünket. Így értette meg korábban velem is azt, hogy nem nekem kell

erőlködnöm, hogy szeretettel tudjak odafordulni egy elesetthez, aki lehet egy fogyatékos ember, vagy például egy hajléktalan, hiszen az ó-ember erre képtelen. Jézus tesz irgalmas szívűvé!

Amikor Calcutta utcáján éppen egy látványra taszító, sebekkel borított embert kötözött Teréz anya, odalépett hozzá egy amerikai újságíró ezt mondva neki: – Tízezer dollárért sem csinálnám!

Teréz anya: – Annyiért én sem.

Ezen a koncerten megint szembesülhettem Istennek azzal az általam nagyon szeretett igéjével, aminek igazságával olyan sokszor szembesülhettem már: „Bizony, a ti gondolataitok nem az én gondolataim.” (Ézsaiás 55,8)

Így van, Uram. „Milyen nagy alkotásaidnak száma, Uram! Valamennyit bölcsen alkottad.” (Zsoltárok 104,24).

Fábiánné Jónás Éva

A Szeretetért szeretettel...

A címet így is fordíthatnám: Istenért megteszem. Igen. Óérette. Hiszen Ő megtette – I. Jn. 3, 16.

Az elmúlt esztendőben nagyobb hangsúlyt helyeztünk a diakóniai (szeretetszolgálati) csoport tagjaival az Akadálymentesítés programon belül a sérült felebarátaink megismerésére, felkarolására. Ez a lehetőség nem könnyű feladat az „egészséges” számára, mert különböző akadályok „gátat” vetnek. Beszélgetések alapján elsődlegesek

a saját magunk által felállított és szerzett „gátak”. Megtapasztaltam és megtapasztaltuk ebben az aktívabb időszakban, hogy még ha kis lépésekben is, a változásra képesek vagyunk ezen a területen is az Úr Jézus segítségével.

A következő számban részletebben írok az ezen a területen adódott lehetőségekről, amik abban segítettek bennünket, székesfehérvári református tagokat, hogy nyitottabbakká, befogadóbbakká,

érzékenyebbekké lehessünk sérült felebarátaink felé.

És az ünnepi időszakban, úgy gondolom, különösen is hangsúlyos a cím üzenete, az egymásra odafigyelés, támogatás, áldozathozatal. Mert mi másért is tennénk, amit tehetünk? Hiszen csak ez számít: a Szeretetért szeretettel... szeretetkapcsolatban.

Somogyiné Gyüre Mara
(ref. diakónus)

Tratterjesztés

A Széchenyi utcai gyülekezetünkben a két istentiszteleti alkalmat követően:

- Szentírást
- bibliai témájú könyveket
- hitépítő kiadványokat
- traktátusokat
- ígés kártyákat, könyvjelzőket, matricákat

- evangéliumi naptárakat
- kazettákat és CD-t

vásárolhat minden kedves érdeklődő.

Adventi, karácsonyi és újévi

kiadványok kaphatók!

GONDOLATOK A NŐI CSENDESDELUTÁNÉRŐL

Gyülekezetünk drága nő tagjai, drága testvéreim!

Tudtátok, hogy november 21-én, szombaton du. 3 órától női csendesdelután volt a Széchenyi u.-i gyülekezetünkben, aminek témája „Gondolataink, mint hitünk akadályai” volt?

Azért kezdem ezzel a kérdéssel, mert megfigyeltem, hogy a különböző lelki alkalmakon nagyjából mindig ugyanazokkal a kedves arcokkal találkozom. Most is a 40–50 főből a többség 70 év körüli volt, a 40–50-es korosztályból, illetve a fiatalok (20–30 évesek) közül összesen kb. 10-en voltunk jelen. Ez azért nagyon elgondolkoztatott, sőt elszomorított. Ne értsetek félre, minden tisztelem az időseké! Különösképpen nagyon hálás vagyok azokért az idősebb testvérekért, akiknek a komoly hite, az Úrnak engedelmes és odaszánt élete példaértékű, sőt követendő számomra. Azt hiszem, szintén ez a korosztály az, aki a legaktívabb a különböző szolgálati területeken (pl. Babamama kör gyermekmegőrzése, szeretetvendégség, diakónia, fiatal családok segítése stb.). De mi lesz, ha már ők nem lesznek itt közöttünk? Lesz/van utánpótlás? A fiatalabb generációban is megvan ez a figyelemre méltó igyekezet, ez a szeretet a testvérek és a gyülekezet iránt? (Pedig az idősebbeknek sem könnyebb az életük, sőt.)

De akkor mi lehet az oka a középső és fiatalabb korosztály közömböségének, és részükről az alkalmak ritkább látogatásának? Persze nem azokra gondolok, akiknek nyomós indokuk volt, és azért nem tudtak eljönni a csendesdelutánra. De akiknek nem volt?

Mindenesetre szomorú számomra az, hogy gyülekezetünk előljáró szolgálattevői közül csak kevesen

éltek a testvéri közösség és lelki épülés lehetőségével. És ti is tudjátok, nem én mondom, hanem az Úr, „*akire sokat bízott, attól többet kér majd számon*” (Lk. 12,48). Nagy a felelősségünk!

De azoknak is, akik már évek óta az Úr Jézussal jártok, sőt igyekeztek komolyan követni Őt, és mégsem vagytok jelen a gyülekezetünk életében – a ti távolléteketek fáj a legjobban. Jó lenne komolyan megállnunk az Úr előtt ebben a kérdésben! Aztán azokhoz szeretnék még szólni, akik azért nem jöttetek a női délutánra, mert csak hagyományőrzésből vagy megszokásból jártok vasárnaponként templomba, vagy óvodánkba, iskolánkba járatjátok gyermekeiteket, de a gyülekezetnek nem vagytok tagjai (csak a szórakoztató alkalmakat látogatjátok időnként, pl. gyermekprogram, adventi kézművesség, koncert – amivel önmagában nincs baj, csak akkor, ha egyedül ez vonz ideiglenesen! a gyülekezet közösségébe). Vajon Nektek van személyes kapcsolatotok az élő Istennel? Ismered-e mint Édesapádat, keresed-e az Ő akaratát az életedre nézve nap mint nap, egészen bízol Benne? Vagy mindig csak a segítségét kéred a saját elképzeléseidhez, de valójában egyáltalán nem érdekel? Az örök életeddel kapcsolatban pedig bizonytalankodsz, talán hidegen is hagy? Ha ez rád illik, akkor a Biblia fényében elmondhatom, hogy nagy bajban vagy. Lehet, hogy Te nem érzed annak (én is így voltam pár évvel ezelőttig), de Istennek mégis ez a véleménye Rólad. Azonban szeretne segíteni rajtad, ha engeded! Van megoldás!

Most pedig röviden a délután – szerintem mindenkit érintő – témájáról: „Gondolataink, mint hitünk akadályai” címmel. Két

részre szeretném osztani ezt a témát: először is a saját bizonyágtételemen keresztül arra szeretnék rámutatni, hogy a gondolataink hogyan nehezíthetik meg megtérésünket, hitre jutásunkat, azután pedig néhány megállapítás arról, hogy a gondolatok hogyan akadályozhatják hitbeli növekedésünket.

Azt hiszem, mindannyian egyetértünk abban, hogy mi, emberek állandóan gondolkodunk, „tele van az agyunk”, sajnos még alvás, pihenés közben sem tudunk mindig „kikapcsolni”. Tehát a gondolatok átszövik az életünket. Az emberek előtt igyekszünk leplezni, titkolni gondolataink egy részét, különösen a bűnös, rossz szándékúakat, Isten előtt azonban nem lehet. Ő az egyedüli, aki még a gondolatainkba is beelát. Minden ember nyitott könyv előtt! Ez volt az a tény, ami engem 9 évvel ezelőtt megállított, megítélt és leleplezett. A cselekedeteim alapján nagyon jónak tartottam magam, és úgy gondoltam, hogy ez elég ahhoz, hogy az „én jóistennem” szívesen fogad majd engem a Mennyországba, ha egyáltalán létezik olyan. Aztán az Ő nagy kegyelméből és szeretetéből nem hagyott engem ebben a téveszmében, hanem egy csendeshéten világossá tette számomra, hogy akármilyen jók is a cselekedeteim, semmit sem érnek Őelőtte. Ő más mértékkel mér. Szembesített bűnre hajlamos természetemmel, amelyek legfőképpen a szívemben és a gondolataimban gyökereztek, habár legtöbbjük tettek formájában nem valósult meg. Annyira szeretjük magunkat és annyira vakok vagyunk, hogy csak az erényeinket látjuk, a bennünk lévő bűnről pedig hallani sem akarunk. De jó, hogy az

Úr mindenki elé olyan tükröt tud tartani, amiben felfedezheti saját szennyes, és így elveszett voltát! Mert Ő azt állítja, hogy „Nincsen igaz ember egy sem” (Rm. 3,10), „ezért nincs mentségük (nekünk embereknek), mert bár Istent ismerték, mégsem dicsőítették vagy áldották mint Istent, hanem hiábavalóságokra jutottak gondolkodásukban, és sötétség borult oktan szívükre.” (Rm. 1,21), és amit Ő mond, az igaz és érvényes rám is és Rád is, senki sem kivétel. De a csoda és jó hír az, hogy az Úr „nem kívánja a bűnös ember halálát, hanem azt, hogy megtérjen útjáról, és éljen.” (Ez. 18,23) A kérdés az, hogy akarsz-e megtérni, és igazán élni? Én akartam. Engem megmentett az Úr Jézus, hisz Ő szenvedett helyettem, Ő vállalta a bűneim büntetését helyettem. Megbocsátott nekem. Sőt örök élettel ajándékozott meg. Ezt biztosan tudom, hisz megmondta nekem: „Most azonban, miután a bűntől megszabadultatok, és Isten szolgálói lettetek, már ez meghozta nektek gyümölcsét, a megszentelődést, amelynek vége az örök élet.” (Rm. 6,22) Nagyon hálás vagyok Neki ezért, és köszönöm, hogy azóta Vele élhetek, rábízhatom az életem, a drága családom,

a 4 gyermekünket, a jövőnket. Vannak nehézségeink, vannak harcaim, de a régi, tökéletesnek vélt életemet fel nem cserélném ezért a mostaniért. Számomra az Úr Jézus az életre szóló garancia!

Azért osztottam meg ezt Veletek, mert számomra a legfőbb nehézséget a gondolataim jelentették, hogy élő hitre jussak. Nem akartam tudomást venni róluk, azt hittem, hogy csak a cselekedeteim és a kimondott szavak számítanak Isten előtt. Persze most már tudom, hogy a „legnagyobb” bűnöm az volt, hogy valójában az Úr Jézus nélkül éltem a vallásos életem, csak ha segítségre volt szükségem, akkor fordultam Hozzá.

Ezután fontos, hogy arról is beszéljünk, hogy a hívő embert is érhetik támadások a gondolataik terén. A csoportbeszélgetésen sok példát említettünk. Ezek közül most néhány:

Isten gyermekeként akár téged is kísérhetnek, de meg is költözhetnek ijesztő, gyötrő, vádoló, visszatérő, rossz gondolatok, kényszerképzetek, amik a mélységbe akarnak rántani, ilyenkor a megoldás: kiálts Jézushoz! Ő hozzád hasonlóan megkísértetett, győzelme a Tied is lehet! Ne állj meg félúton, hanem hittel és kitartó imádság-

gal könyörögj! Ő meg tud és meg akar szabadítani, hisz Ő maga a Szabadító! „Azért jelent meg az Isten Fia, hogy az Ördög munkáit lerontsa.” (1Jn. 3,8) De ha valami oknál fogva mégsem tenné, hidd el, azzal célja van az életedben, hogy „az Isten dicsőségét szolgálja” (Jn. 11,4).

Azt is megtapasztalhatjuk, hogy a sötét és gonosz gondolatok eltűnnek, ha elkezdjük dicsérni az Urat, és hálát adunk Neki akár imádságban, akár énekszóban.

De hitben is megrekedhetünk, ha csak egy saját vágyra, elképzelésre fókuszálunk, ami nem teljeseedik be (pl. emmausi tanítványok). Ez nagyon veszélyes lehet, hiszen reménytelenséghez, kétségbeeséshez és Istentől való eltávolodáshoz is vezethet. Erre mondja az Úr: „Bizony, a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és a ti utaitok nem az én utaim.” (Ézs. 55,8)

Befejezésül egy jó tanács: „Ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek, mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.” (Rm. 12,2)

Mindenért egyedül Istené a dicsőség!

Amrein-Koleszár Judit

A KÁROS ÉS A JÓ GONDOLATOKRÓL A NŐI CSENDESDÉLUTÁNON

Az Úr kegyelméből ismét női csendesdélutánon vehettünk részt november 21-én, szombaton.

Sokan várták már ezt a napot, hogy beszéljünk arról a témáról, hogy milyen gondolatok születnek meg a fejünkben, és melyek azok, amikkel sokat foglalkozunk.

Erről bővebben Somogyiné Mara beszélt nekünk. Elmondta, hogy küzdenünk kell az olyan

gondolatokkal, amik félelmet és rettegést okoznak. Meg kell szabadulni ezekből! Nem szabad hagyni és eljutni oda, hogy ez kialakuljon bennünk. De el kell vetnünk a tisztátalan gondolatokat is. Mert a gondolatvilág az a forrás, amiből a cselekedet ered. Az összes gondolat igazi próbája az: Mit szól hozzá Jézus? Ha az Ő igazsága, tisztasága tölti be lelkünket, könnyebb

megszabadulni a negatív gondolatoktól. Ezen felül gondosan kell megválogatni, mit olvasunk, mit nézünk a tévében, milyen barátokat választunk, vagyis hogyan használjuk fel a szabadidőnket. Alapvető teendők tehát, hogy tanuljunk meg uralkodni gondolatvilágunkon, mert a bűn mindig az értelmünkben kezdődik. Ezért tehát töltsük meg gondolatainkat

szent és tiszta dolgokkal. „... ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetreméltó, ami jóhírű, ha valami nemes és dicséretes, azt vegyétek figyelembe... és veletek lesz a békesség Istene!” (Filippi 4, 8–9). Úgy érzem, fontos dolgokat tudhattunk meg

ezen az együttléten, és ismeretünk gazdagodott arról, hogyan tartsuk kordában gondolatainkat, miként tereljük jó irányba és határt szabjunk a gonosz beavatkozásának.

„Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tár-

játok fel kéréseiteket Isten előtt, és Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.” (Filippi 4, 6–7).

Méregné Erzsi

SÁBA KIRÁLYNŐJE A REFORMÁTUSOK SZEMÉVEL

Hálásak vagyunk az Úrnak, hogy egy szép bibliai történetet nézhetünk meg az Erkel Színházban. A gyülekezetből tízen indultunk Pestre Déberné Irénke szervezői munkájának köszönhetően.

Goldmark Károly Sába Királynője a beteljesületlen szerelemről szól.

Salamon király ifjú hadvezére, Asszád és kedvese, Szulamit készülnek az esküvőre.

„Tégy engem mintegy pecsétet a te szivedre, mintegy pecsétet a te karodra; mert erős a szeretet, mint a halál, kemény, mint a sír a buzgó szerelem; lángjai tűznek lángjai, az Úrnak lángjai.” (Énekek Éneke 8,6)

Sába királynője megérkezik Salamon udvarába. Asszád felismeri a titokzatos nőt, aki a patakban fürdött. Salamon, aki apjától, Dávid

királytól még ifjú korában átvette a trónt, Istenhez fohászolt, hogy bölcsességet kapjon. Az Úr megadta Salamonnak a bölcsességet és gazdagságot is.

A bölcs király tanácsa Asszádnak: ne fusson csalogató lidércek után, vezesse oltárhoz jegyesét. Készülnek a ceremóniára, a főpap átadja a jegygyűrűket, majd elmondja az esküimát. Asszád eldobja a jegygyűrűt, ahogy a királyné betoppan a szertartásra. Asszád kitör, és nyilvánosan káromolja a zsidók istenét.

A tömeg megátkozza és halálra ítéli őt. Szulamit szerelme életéért könyörög, Sába királynője kegyelemért esdekel Salamon előtt. Salamon Asszádöt a sivatagba száműzi, mire Szulamit rátalál, szinte már semmi élet nincs benne. „Az Úr megfizetett nékem igazságom

szert”. (Zsoltárok könyve 21. vers)

„Elfáradtak szívemnek szorongásai, nyomorúságaimból szabadíts meg engem.” (Zsoltárok könyve 17. vers)

„Lásd meg a szegénységemet és gyötrelmemet: bocsásd meg minden bűnömet.” (Zsoltárok könyve 18. vers)

„Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki minden élet. Vesd el tőled a száj hamisságát, és az ajkak álnokságát távoztasd el magadtól. A te szemeid előre nézzenek, és szemöldökid egyenest magad elé irányuljanak. Egyengesd el lábaid ösvényét, s minden te útaid állhatatosak legyenek. Ne térj jobbra, se balra, fordítsd el a te lábadat a gonosztól.” (Példabeszédek 4,23–27)

Slezákné Judit

RENDRAGYÓ ADVENTI LEMEZZT MUTATOTT BE AZ ÖKUMENIKUS KÓRUS SZÉKESFEHÉRVÁRON

Johann Sebastian Bach, Joseph Haydn, Händel, Bárdos Lajos és Csomasz Tóth Kálmán művei mellett Bódás János református pap-költő versét is hallgathatták az érdeklődők advent első vasárnapján, 18 órai kezdettel a Széchenyi úti református templomban. A szívet-lelket melengető zenés áhítat keretében a Székesfehérvári Ökumenikus Énekkar új karácsonyi zenésverses CD-jét mutatta be a nagyközönségnek. A lemezről Dóczi István karnagyot kérdeztük.

A Székesfehérvári Ökumenikus Énekkar új karácsonyi CD-jével lepte meg a zeneszerető közönséget advent első vasárnapján. Mint érdeklődésünkre Dóczi István, az

ökumenikus énekkar karnagya, a református gyülekezet előljárója elmondta, az alapötlet az év eleji ökumenikus imaheti kórusvezetők találkozásiójából származik, ahol

megfogalmazták: a korábbi pünkösdi albumot egy új, karácsonyi kiadásnak kell követnie.

Az első megbeszélést újabb és újabb találkozók követték, ahol

a karnagyoknak (a Prohászka templom kórusának karvezetője, Kozáryné Szabó Szilvia, a Szent Kristóf templom kórusának vezetője, Demeterné Polczer Erzsébet és az evangélikus templom kórusának karvezetője, Csekéné Bányai Erzsébet) egyfajta „ötletbörze” során sikerült megvitatniuk, mely művek szerepeljenek az új CD-n. Abban szinte a kezdetektől egyetértés alakult ki, hogy olyan énekeket kell választaniuk, amelyeket a kórusok már korábban is megszólaltattak, így tehát ismerős lesz a számukra és természetesen segítségükkel az ünnepi hangulathoz illően színesítik a repertoárt.

– Valljuk be, rengeteg karácsonyi ének van. Latolgattuk, melyek lennének a legszebbek, legjobbak. Első körben 40 művet választottunk ki, amelyet később le kellett karcsúsítani, így végül 23 remekmű maradt. Később felekezetenként, külön-külön mindegyik kórus megtanulta őket. Az intenzív felkészülés jegyében és a megfelelő gyakorlásnak köszönhetően márciusra elkészült a műsor legnagyobb része – sorolja Dóczi István, hozzátéve, még abban a hónapban döntöttek arról is, hogy a nyári szünet megérkezése előtt a CD teljes anyagát felvételen rögzítik.

– Elmondhatom, igazán különleges hangulata volt – emlékezik vissza nem kevés derűvel Dóczi István a technikai előkészületekre –, amikor egy június végi vasárnapon közel negyven fokalánika fogadott minket a magasztos

karácsonyi üzenetek felvételéhez. Akkor kimondottan jólesett a templom hűse. Istennek hála, valamennyiünknek sikerült „belső”, lélekben a karácsonyi hangulatot átéreznünk és az énekeket ennek szellemében tolmácsolnunk.

Gergő fia hozta a szükséges technika eszközöket, a templomteret „bemikrofonozták”, majd megvárták a délutánt, amikor a külső utcai forgalom robaja is alábbhagyott, így küszöbölve ki minden káros, az utcaforgalomból származó hatást. Ősszel már az utómunka volt hátra, amikor a korábban rögzített felvételeket a lemezborítón is olvasható sorrendben szerkesztették össze. A zenei művek mellett, „huszonnegyedikként” Bódás János református pap-költő verse hallható Gáncsné Bán Márta hittel és érzelmekkel teli tolmácsolásában.

Érdeklődésünkre, hogy mely szempontok alapján válogatták össze a szerzők műveit, Dóczi István elmondta, hogy nem is elsősorban szerzők szerint válogattak, hanem a szövegeket és a műveket vizsgálták meg ének és előadás szempontjából. Az album elején, a Csomasz Tóth Kálmán és Bach művek által elsősorban advent üzenetét tolmácsoló darabokat hallhat a közönség.

A karnagy szerint először is tekintettel kellett lenniük arra, melyik mű alkalmas, hogy egy viszonylag nagy (esetükben 80 fős) kórus szép hangzásvilággal legyen képes azt megszólaltatni. Ugyanis nem minden szerzemény szólal-

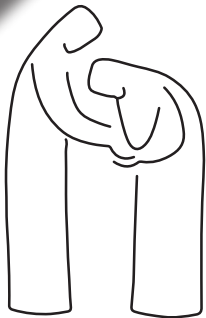
tatható meg egyformán, léteznek olyan énekek is, melyek számára kedvezőbb, ha kisebb kórus szólaltatja meg őket. Figyelemmel kellett lenniük arra is, hogy irodalmi tekintetben melyik énekszöveg a megfelelőbb, ugyanis, mint mondja, sajnos az egyházi művekben is előfordulnak pontatlan fordítások, amelyeket illik idejében észrevenni, kikerülni. Előfordult, hogy a kiválasztott zenemű szövegét egyeztetni kellett, mert a felekezetek közötti fordításban is jelentős különbségek mutatkoztak.

Az ökumenikus kórus tagjainak 80 százaléka evangélikusokból és reformátusokból áll, a katolikus híveket a Prohászka templom és a Maroshegyi Szent Kristóf plébánia énekesei képviselik, a baptista gyülekezetből Tóka Szabolcs orgonaművész jött, aki saját szerzeményével is gazdagította a karácsonyi lemez színes zenei kínálatát.

Szűcs Gábor

„A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem múlik.” 1 Kor 13, 4–8

LELKI- GONDOZÓI SAROK

A gyermek fejlődése – a lelkigondozás szempontjából 1.

A gyermek lelkigondozói kísérése

A gyermek lelkigondozói kísérése életkoronként változó feladatait és kihívásait Baumgartner emmauszi modellje mentén vesszük most sorra, összekötve a történetészövés kínálta stációkat a fejlődéslélektan által meghatározott fejlődési szakaszokkal.

1. „... úton” (Lk 24,13)

Az emmauszi történet elején azt olvashatjuk, hogy a lelkileg megviselt tanítványok útra kelnek Jeruzsálemből Emmausz felé. „Aki nem kel útra, az soha nem lel önmagára, és soha nem lesz azzá, aki lehetne” – írja Baumgartner. A gyermek születése, felnövekedésének története is leírható egy (élet)útra való rálépésként, fizikai és lelki elindulásként, egy korábbi helytől, állapottól, kapcsolattól való elszakadásként.

A kisgyermek születésekor indul el az individuáció útján: lassan alakul az identitása, a határai, a fontos kapcsolatok kohójában kialakul az én és a másik megkülönböztetésének képessége. A kicsi személyisége a kötődés, a kapcsolatok által fejlődik. Az anya-gyermek kapcsolat őskapcsolat: minden későbbi emberi kapcsolatunk ősmintája, modellje. S ahogy a val-

láspedagógusok hangsúlyozzák: maga a vallás is kapcsolati kérdés, s a kialakuló istenkapcsolat az első (anya-gyermek) kapcsolat minőségére, mélységére épül.

Ebben az időszakban az anya az, aki segít a kicsinek értelmezni a világot, érzéseit. A visszatükrözés és jelölés folyamatai által az anya jelentést ad a gyermeket érő élményeknek – ebben az értelemben ő az első lelkigondozó. Ahogy Wolfgang Langer fogalmaz, az édesanya a táplálás, a megnyugtatás, elérhetősége és jelenléte által közvetíti gyermeke számára azt, amit Isten üzent neve által népének: jelen vagyok számodra (Jahve: „Én vagyok, aki vagyok” – vagyis én itt vagyok nektek). Ebben a nagyon korai időszakban szavak nincsenek, csak megtapasztalás.

A gyermek életében az „önmagára találás” és a „közösség megtapasztalása” párhuzamosan futó, egymásra épülő folyamatok. Mindkettő az anyával való kapcsolat megéléséből indul ki, s az individuáció és a szeparáció folyamatai által valósulhat meg. S mindkettő alapja az Istennel való kapcsolat megélésének.

2. „... hozzájuk lépett és velük tartott” (Lk 24,15)

„Az a vallás értelme, hogy az embereknek elhagyatottságukban ahhoz a tapasztalathoz mutasson utat, hogy Isten itt van, nem vagy egyedül, akkor sem, ha életed sötétségében azt hiszed, minden jó hatalom elhagyott.” (Baumgartner, Isidor: Pasztorálpszichológia)

Egyéves kor után a gyermek életében eljön a csalódások megtapasztalásának ideje. A kicsi mások szempontjait csak lassan, fokozatosan tanulja meg felismerni, ahogy anyjáról való leválása előrehalad.

Tizennyolc hónapos korban – Margaret Mahler (1975) szerint – fontos és feszültségekkel teli szakaszba ér a szeparáció és

individuáció folyamata: az „újra-kozeledés” időszakát éli át anya és gyermeke. A gyerekek ilyenkor tapasztalják meg, hogy mégsem mindenható, hanem a felnőttek segítségére szorulók és kicsik. Ez a csalódás dühös ambivalenciát ébreszt bennük: anyjukat egyszerre kötni és eltaszítani is akarják, ami nehezen kezelhető, indulattal teli helyzeteket hoz az anya-gyermek kapcsolat hétköznapjaiba.

Az anya „lelkigondozói feladata” ebben a rövid időszakban is az, hogy kibírja, megtartsa, „mégis szeretni” tudja dülő-fülő kicsikéjét – ami minta, modell lesz a gyermek számára, hogy az indulatok (és egyáltalán: a változással, csalódásokkal teli élet) kibírható, túlélhető, élhető. Mindez a kapcsolatok stabilitásába vetett hitet is elülteti benne, s – ami Erik H. Erikson (1968) szerint e korszak pszichoszociális ereje – a reményt is örökbe fogadhatja!

3. „... vaksággal megverve” (Lk 24,16)

Baumgartner mélyre néz, mikor ezt a gondolatot bontogatja. Azt tárja elénk, miként fedí el szemünket a vakság a szenvedésekben, s hogyan tudjuk aztán fokozatosan felismerni a minket körülvevőkben, az emberi részvétben, hogy Isten velünk tart.

Ha a gyermekek lelkigondozására gondolunk, a szenvedés megjelenésénél egy lépéssel előbb beleütközünk már az „Istent felismerni” témájába. A gyermek számára ugyanis – akinek, ha minden jól megy, mostanra erős gyökeret vert a szívében a bizalom és a szeretettség élménye édesanyja, édesapja ráhangolódó figyelme által – a beszéd megjelenése után érkezik el az ideje, hogy a világ jelenségei, élete eseményei mögött meglássa, megsejtse Istent. Ennek alapja a világ megismerésében való buzgalma: három-négy éves kora körül kibontakozik kezdemé-

nyezőkézsége, s aktívan törekszik minél több ismeret megszerzésére, minél több „hétköznapi kísérlet” lebonyolítására, amelyek által megértheti az őt körülvevő dolgok működését. Olykor felnőtteket megbotránkoztató nyíltsággal, konvenciókat és illemtet felrúgva kérdez, kutató, csodálkodik – s ha szigorú tiltásokkal, feddészel meg

nem akadályozzuk, egyre közelebb kerül az igazán lényeges kérdések felvetéséhez.

Ezek közé tartoznak azok is, amelyekre a választ hívóként – és lelkigondozóként – Istenre utalva adhatjuk meg neki. Mégpedig oly módon, hogy feleleteink ne absztrakt hittudományi fejtegetések legyenek, hanem érzékeltessék a ki-

csivel, hogy lehetősége, meghívása van, hogy ezzel az Istennel személyes kapcsolatba lépjen, és Isten nem közömbös az élete, a sorsa iránt, terve van vele, szereti őt. [...]

Forrás: Csáky-Pallavicini Zsófia: A gyermek fejlődése – a lelkigondozás szempontjából. (részlet) In: Embertárs, 2012./1. 9–17.

Anyakönyvi hírek

2015. 10. 22–2015. 12. 13.

Megkereszteltük:

Lendvai András Mátét, Litvik Zalánt

Imádkozunk értük.

Isten áldását kértük:

Vira Ádám és Lannert Eszter házasságára

Imádkozunk értük.

Eltemettük:

**Ács Ferenc, 81 éves; Bakos Istvánné sz. Tomai Jolán, 92 éves;
özv. Bán Györgyné sz. Gödri Viola, 59 éves; Bozóki Sándorné sz. Dudás Ilona, 82 éves;
Csatári Ilona, 68 éves; Hári Attila, 60 éves; Horváth Sándor, 55 éves;
Incze Gabriella, 56 éves; Jakab Imréné sz. Szalay Erzsébet, 77 éves;
Kiss Mihályné sz. Tóth Julianna, 83 éves; Kovács Mihályné sz. Komáromy Márta, 86 éves;
Dr. Kovács Sándorné sz. Farkas Emánuellá, 83 éves; Lakatos Lajos, 65 éves;
Lendvai József, 73 éves; Molnár Mihály, 61 éves; Nemes József, 65 éves;
Pátki Gyuláné sz. Baksa Ilona, 88 éves; Pirosné Árpási Adrienn, 59 éves; Retz Józsefné, 86 éves;
Somogyi Istvánné sz. Lukács Kornélia, 93 éves; Sós Józsefné sz. Hetényi Magdolna, 86 éves;
Szász Ferenc József, 46 éves; Tifinger Istvánné sz. Szabó Mária Klára, 71 éves;
Tóth Gábor, 92 éves; Varga András, 83 éves testvérünket**

Imádkozunk a gyászolókért.

Tájékoztató

Kedves Testvéreim!

A gyerekek keresztelesekor az új esztendőől kezdve szeretnénk az alábbi kérdést is feltenni a keresztelest kérő családoknak: „Hiszitek-e, hogy az Úr Jézus az élete odaáldozásával váltságdíjat fizetett a bűnös emberért, hogy aki hisz Őbenne, az megmeneküljön vétkei következményétől, a kárhozattól, és hogy ez az ígélet a ti gyermeketekre is vonatkozik?”

- Hiszük és valljuk!”

Imádkozzunk, hogy minél több élő hitű szülő hozza gyermekét a gyülekezetünkbe!

Somogyi László lelkipásztor

Gyülekezeti részeink állandó alkalmai**Széchenyi utca**

Vasárnap: 08:30 Istentisztelet (A három nagyünnepen: 08:00)
10:00 Istentisztelet, gyermek-istentisztelet, ovis istentisztelet;
Ünnepnapokon és a hónap utolsó vasárnapján délelőtt
úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.

Minden hónap 1. és 3. vasárnapján:

16:00 Harmincasok-negyvenesek köre

Minden hónap 2. vasárnapján:

16:00 Családosok köre

Minden hónap 4. vasárnapján:

16:00 Szolgáltók felkészítése

Hétfő: 16:30 Szenvedélybetegségből szabadulást keresők és
azokat segítők összejövetele (Kékkereszt csoport)

Keddenként:

első kedd: 18:00 „Egymás terhére hordozzátok” imaóra mindenkinek

második: 18:00 Presbiteri bibliaóra

harmadik: 18:00 Keresztelők előkészítő, 19:00 Jegyesoktatás

Szerda: Baba-mama kör 9:30 órától, Énekkari próba 18:30-tól

Csütörtök: 17:00 Gyülekezeti bibliaóra

Csütörtök: 19:00 Gyülekezeti bibliaóra (előtte 18.15-től imaközösség)

Péntek: 17:00 Biztos Szikla Klub (kisifi)

Péntek: 17:00 KFC (Keresztyén Fiaatok Clubja)

Péntek: 18:00 Tabuk nélkül

Péntek: 19:00 Fiaatok nők köre

Szombat: 18:00 Fiaatok felnőttek (Ex-Aktívifi)

Szombat: 18:30 Énekkari próba

Minden hó 3. keddjén: 18:00 Presbiter feleségek köre

Minden hó 1. szerdáján: 15:00 Nyugdíjas lelkész házaspárok,
illetve özvegyek bibliaórája a Gyülekezeti Központban

Minden hó 1. péntekjén: 14:00 Református Nyugdíjas Klub

Minden hó 2. vasárnapján: Teázás a 10 órás istentisztelet után
az udvaron vagy a Gyülekezeti Központban

Maroshegy

Vasárnap: 09:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet az Imaházban

Kéthetente szerdán: 17:00 Bibliaóra az Imaházban

Csütörtök: 17:00 Imanna imakör

Budai út

Vasárnap: 10:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet

(ovisoknak és kisiskolásoknak külön csoportokban)

Egyházi nagy ünnepeken és a hónap első vasárnapján
úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.

Péntek: 10:00 Baba-mama klub

Hálásan köszönjük mindazoknak, akik adományaikkal hozzájárultak a Széchenyi úti templomunk külső és belső felújításához! A költségek kb. felét csak kölcsönből tudtuk rendezni, amit 2012. januárjától 5 éven át kell törlesztenie egyházközségünknek. Szeretettel kérjük, hogy hordozzák imádságaikban, és továbbra is támogassák adományaikkal ezt a nemes ügyet!

Lelkészi Hivatal

8000 Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.

Hivatali órák:

Hétfőtől - Péntekig: 8,30 - 12,30;

Vasárnap: 8,30 -10,00 11,00 -12,00

Tel.: 22/312-785; Fax: 22/398-719;

e-mail: hivatal@albaref.hu

Internet: www.albaref.hu

Lelkipásztorok:

Somogyi László, Berze János

Ujvári Sándor Csaba beosztott lelkész

Fehérvári Dávid beosztott lelkész

Diakónus: Somogyiné Gyüre Mária

Adminisztrátor: Sárkány Anna

Bankszámlaszám:

UniCredit 10918001-00000021-42850004

KÖZCÉLÚ ALAPÍTVÁNYAINK**- Hit, Remény, Szeretet Alapítvány -**

Székesfehérvár, Széchenyi út 16.

Tel: 22/312-785

Bankszámlaszám:

Unicredit 10918001-00000053-90940017

Adószám: (Szja 1 %-hoz) 18501317-1-07

Céljai és egyéb tudnivalók: www.albaref.hu

Támogassuk az Alapítványt és az Egyházat az szja 1-1 %-ával!**Református Egyház technikai száma:**

(Szja 1%-hoz): 0066

INTÉZMÉNYEINK ELÉRHETŐSÉGEI**Olajfa Református Óvoda:**

8000 Székesfehérvár, Horvát l. u. 1.

Tel.: 22/316-378; e-mail: ovoda@albaref.hu

Vezető óvónő: Róth Róbertné

Talentum Református Általános Iskola:

8000 Székesfehérvár, Széchenyi út 20.

Tel.: 06-22/310-018, e-mail: iskolatitkar@albaref.hu

Igazgató: Szanyó Gáborné

Felhívjuk a Kedves Testvérek figyelmét, Egyházközségünk Széchenyi utcai templomának felújítási munkálataira szánt adományaikat, pénzübeli felajánlásait az alábbi bankszámlára szíveskedjenek eljuttatni:

Unicredit 10918001-00000021-42850004

Letölthető ige hirdetések Mp3 formátumban!

e-mail: bekesseg@albaref.hu

www.albaref.hu

BÉKESSÉG
A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Kiadó: Hit, Remény, Szeretet Alapítvány
Felelős szerkesztő: Somogyi László
Szerkesztő: Ujváriné Császár Boglárka
Nyomdai munkák: Bezsit Bt., Felelős vezető: Farkas István